

Proces ewolucji specjalnej, eksponuje człowieka

12/04/2010 18:35 by Andrzej Struski

Proces ewolucji specjalnej, eksponuje człowieka.

Taki rodzaj postaci, jaka prezentuje człowiek, nie może powstać w naturalnym procesie ewolucyjnym. Aby ten całokształt mógł się zrealizować w postaci człowieka zdolnego realizować potrzeby duszy, niezbędne są specyficzne procedury ewolucyjne. Proces ewolucji człowieka, posiada trzy etapy.

I ETAP.

Pierwszy etap to ewolucja biologii, a jego inicjacja rozpoczyna się w wyodrebnionej enklawie na dnie odpowiednio głębokiego zbiornika wodnego. Taka inicjacja jest opisana w Genesis (tekst opisujący stworzenie świata).

Do zrealizowania całego zamierzenia, związanego z etapem biologicznym, muszą być spełnione określone warunki. Tak jak w większości procesów i tu, występują trzy główne warunki. Warunek, który jest oceniany jako pierwszy, to odpowiednie spektrum promieniowania gwiazdy macierzystej układu planetarnego. Drugi, to dominacja krzemianów w składzie skorupy na planecie tego układu słonecznego. Trzecim warunkiem jest posiadanie przez tą planetę żelaznego, płynnego jadra, które jest generatorem osłonowego pola magnetycznego. Pola niezbędnego do ochrony przed szkodliwym promieniowaniem przyszłej biologii. W efekcie, etap biologiczny kończy się baza początkowa w zakresie odpowiedniej populacji małp człekokształtnych.

II ETAP.

Drugi etap rozpoczyna się działaniami, które mają na celu wyselekcjonowanie odpowiedniej grupy z całej populacji małp człekokształtnych. Te działania, poprzedzane są wcześniejszym przygotowaniem środowiska zwanego "Rajem" dla wybranej grupy człekokształtnych.

Teraz może rozpocząć się, procedura ewolucji specjalnej. Początkiem takiego specyficznego wpływu na ewolucję człekokształtnych, jest "wprowadzenie" materii eterycznej, która charakteryzuje się wyższą wibracją w stosunku do tej, która panuje w naturalnym środowisku życia na planecie.

W trakcie tego specjalnego procesu ewolucyjnego, zachodzą w wybranej grupie osobników poważne zmiany. Podświadomość, czyli umysł którym dysponują niektóre gatunki zwierząt, tu - poddawana jest szczególnemu rozwojowi. Ma to na celu zmianę charakteru potrzeb bytowych osobników żyjących w tym środowisku. W miarę rozwoju potrzeb bytowych rozwija się percepcja. Efektem takiej zmiany są zmiany proporcji w zakresie pracy mózgu. Coraz większa procentowo objętość mózgu przejmuje kontrolę nad zmysłami. One z kolei poszerzają zakres percepcji i oceny środowiska. W ten sposób rozpoczyna się, budowanie zębów świadomości przyszłego człowieka.

III ETAP.

Trzeci etap to już poważne zmiany, poszerzony zakres inkarnacji istot duchowych pozwala na organizowanie umysłu nadświadomości. Miliony lat wpływu widoczne są najbardziej na polu świadomości, tu zmiany są olbrzymie. Wraz ze świadomością rozwija się zdolność percepcji i wrażliwości. W efekcie powstania umysłu nadświadomości, rozwija się inteligencja, a zachowania emocjonalne uzyskują wysoką jakość. Ludzkość osiąga czas wcielenowy i uzyskuje prawo do miana człowieka. **Â Człowiek i jego szczególne predyspozycje.**

By każdy mógł zrozumieć całokształt ewolucji człowieka, wskazane jest uzmysłowienie sobie, jaki jest efekt finalny specjalnego procesu ewolucji. Procesu, który wymusza, poprzez stosowanie określonych technik i materii wyeksponowanie człowieka.

Człowiek jako nadistota, dysponuje wyjątkowymi cechami. Jego możliwości w różnych aspektach życia, mogą objawiać się w sposób wręcz genialny. W kwestii tworzenia uczuć i emocji nie mamy sobie równych. W kwestii zdolności i

myslenia, zadna wyewoluowana forma nam nie dorownuje. Sluzebnosc wysoko rozwinietych istot duchowych w formie umyslow nadswiadomosci i podswiadomosci, implikuje, jezeli zaistnieja odpowiednie warunki w postaci osobistego instrumentu, ktory objawia szczegolne mozliwosci. Jest to swiadomosc, w ktorej magnetyczny zapis sami formujemy i mamy mozliwosc jego modyfikacji. Konstruktywny proces modyfikacji cech zapisanych w swiadomosci, moze doskonalic caly zbior, sukcesywnie korzystajac z nowo wpisanych zdolnosc i wiedzy. Gdy taki konstruktywny proces, bedzie przebiegal zgodnie z zasadami sztuki w tej materii, osiagi swiadomosci moga okazac sie niewyobrazalne. Ten szczegolny instrument cechuja wyjatkowe parametry w zakresie pamieci i konfiguracji zawartych informacji.

Dodatkowe kilkanascie procent objetosci naszego mozgu w trakcie ewolucji jest absorbowane przez czynnosc percepcji. Ta zmiana z postaci malpy czlekokształtnej do postaci czlowieka, przebiega w podobny sposob, jak generowanie zapisu cech w swiadomosci. Dodatkowo te dwa zbiory wymuszaja wzajemny rozwoj. Lepsza percepcja, umozliwia rozwoj swiadomosci i odwrotnie, lepsza konfiguracji cech zapisanych w swiadomosci, rozwija percepcje. Trudno okreslic gdzie lezy granica mozliwosci rozwoju, zarowno swiadomosci jak i percepcji.

Nie istnieje zadna forma nawet sztuczna inteligencja, posiadajaca takie cechy rozwoju, ktore sa dodatkowo poparte czynnoscia psycho "emocjonalna. Ten caly zbior instrumentow i umyslow, stawia czlowieka w gronie niedosciglych, co nie oznacza idealnych postaci.

Z biegiem czasu zycia, czlowiek objawia mniejsze lub wieksze zdolnosc i w roznych aspektach rozwoju. Przyjelo sie okreslenie, ktore te wszystkie zdolnosc i ujmuje w jeden zbior wartosci "talent".

Czy zdolnosc i sa talentami? Czy moze nalezalboby te dwa okreslenia oddzielic i jednemu z nich przypisac inne znaczenie?

Trudno by bylo zdolnosc i oderwac od innego okreslenia "umiejtnosc. Te dwa okreslenia sa blisko znaczne i w rzeczy samej wspolnie informuja o mozliwosciach kazdego czlowieka.

Czym wiec jest talent? Czy dalszym rozszerzeniem informacji mowiacej o zdolnosc i lub umiejtnosc iach? A moze okreslenie talent, wskazuje na zupełnie inna rzecz?

Uczucia i emocje, cechy ustroju czlowieka, ktore budza najwiecej kontrowersji a zarazem ich geneza jest jeszcze biala plama na mapie budowy czlowieka. Mimo to tworczość emocjonalna, ma sie doskonale, choc efekty czesto okazuja sie nie godne czlowieka. Ta nie godnosc, wraz ze zdolnosc iami, systematycznie doprowadza do kataklizmow.

Z drugiej strony, wystepuja efekty wyjatkowo pozytywne w postaci wielkich dzieł i osiagniec. Zarowno jedne jak i drugie osiagniecia, sa poza mozliwosc iami innych istot, chocby nawet zyly w cywilizacjach trwajacych miliony lat.

Postac dysponujaca takimi cechami i zdolnosc iami, nie moze powstac w naturalnym procesie ewolucji. Kreationizm rowniez nie wyjasnia tej sprawy w dostateczny sposob. I mimo, ze Bog moze wszystko to nie oznacza, ze w sposob bajkowy stworzyl wszechswiat i czlowieka.

Metody naukowe, na obecnym etapie mozliwosci nie pozwalaja, nawet zblizyc sie do wyjasnienia kwestii powstania czlowieka. Mozna smialo powiedziec, ze obie teorie, zarowno Kreationizm jak i Ewolucjonizm sa jak na razie bezradne nie wyjasniaja niczego.

Aspekt duchowy postaci czlowieka "Astral".

Po wskazaniu w poprzednich artykulach na istnienie kwestii, ktore sa zwiazane z budowa czlowieka, takich jak; ewolucja wszechswiata, proces ewolucji biologii i szczegolne predyspozycje czlowieka, nalezy teraz wskazac ogolne aspekty ewolucji istot duchowych.

Obecnie istniejący świat duchowy w pojęciu człowieka jest oceniany tak różnorodnie i tak kontrowersyjnie, że w efekcie, tylko niewielka część ludzi może się w tej kwestii rozeznac. Sprawa obiektywnego zdefiniowania tematu materii duchowej, jest o tyle trudna, o ile sama materia duchowa jest trudno „namacalna” naukowo. Dodatkowa trudnością a może podstawową, jest istnienie w społeczności człowieka, nurtów przeciwnych dobremu rozpoznaniu całokształtu astralu. Kolejną poważną przeszkodą, we właściwym rozpoznaniu sprawy duchowości wszechświata i człowieka, jest już wyżej wskazywana różnorodność określenia istot, jakie są obserwowane przez człowieka.

Jedni widzą te istoty, inni o nich słyszą w postaci swobodnych relacji. Nie zawsze widzenie jest precyzyjne, a pewnym jest, że w trakcie kontaktu poza zmysłowego człowiek doznaje szczególnego stanu emocjonalnego, który deformuje czyste obserwacje. Niewielu może z reka na sercu powiedzieć, ta istota wyglądała dokładnie tak. Jeżeli nawet, obserwacja była precyzyjna, to, co obserwujący może powiedzieć o aspektach ewolucji i rozwoju tej istoty duchowej. Nic, po prostu nic.

Cały klimat wiedzy związanej z istnieniem wszelkich postaci eterycznych, czy są to postaci pozytywne, czy negatywne, jest sam w sobie kontrowersyjny. Taka kontrowersja wynika z różnych odczuć ludzi, którzy biorą udział w kontakcie duchowym, ale nie tylko. Największym zakłóceniem obiektywizmu jest przypisywanie postaciom duchowym cech, które wynikają z potrzeb różnych religii. Świat religii opiera swe kanony wartości na istnieniu Boga, istoty niematerialnej. Kapłani wszelkiej masy w celu podniesienia rangi swojego kultu, posuwają się do tworzenia całego zastępu istot wokół Boga. Z drugiej strony, by utrzymać w ryzach niepokornych, ukazują jakiś straszny świat negatywnych istot duchowych, które tylko czekają nawet na drobny błąd człowieka.

W efekcie, obecnie istnieje niezliczona ilość wyobrażeń, niewiele biorąc pod uwagę rodzaj ilości istot duchowych. Nie mówiąc już o absurdalnej wręcz ocenie istoty Boga i jego potrzeb.

W rzeczywistości, cały świat astralny jest logicznie wyewoluowany, rozwija się według określonych zasad a swoje korzenie posiada w materii wszechświata. W moim pojęciu tematu duchowego, który dotyczy wszelkich form eterycznych, wyewoluowanych we wszechświecie, określenie „Astral” ujmuje jego całokształt. Wszystko, od formy pierwotnej, z jakiej powstaje, astral, czyli, od myślokształtów tworzonych przez formy biologiczne posiadające mózgi, do najwyższej rozwiniętych istot duchowych, ja określam mianem „astral”.

Poza astralem, istnieje inne środowisko, które może być określane jako nie materialne, jest to biopole. Istnieje ono wokół każdej komórki biologicznej i spełnia swoją rolę w procesie ewolucji materii duchowej. Dla wyjaśnienia w celu by wszystkie moje informacje były dobrze zrozumiałe, chcę dodać, że we wszechświecie nie istnieje forma, która można określić jako nie materialna. Wszystko, co istnieje, musi posiadać swoją budowę a ta z kolei do realizacji formy bytu wymaga materii. Błędne oceny rzeczywistości wynikają z nieścisłości w ocenie, co jest materia a co forma „nie materialna” oczywiście w pojęciu człowieka.

Zgodnie z zasadą ewolucji wszystko, co zaistnieje posiada charakter materialny. Różnica, jaka istnieje pomiędzy wyewoluowanymi formami, polega na gęstości ich materii. W taki sposób podchodzić do oceny, co jest materialne a co nie, należy przyjąć, że zarówno człowiek w swojej postaci fizycznej, jaki i istota duchowa są formami materialnymi.

Biopole jest polem magnetycznym istniejącym wokół ciała zageszczonego (fizycznego). Wiąże ono sobą drobne cząsteczki wody, która uprzednio została wyparowana z tego ciała. W taki sposób, staje się ono jakby dalszą przestrzenią ciała fizycznego. Cechy, jakie zawiera w swojej objętości każda mikro kropelka wody, są efektem zbioru w postaci form materii, pochodzących z procesów życiowych komórki. Woda wyparowana z komórki biologicznej w taki sposób przenosi informacje o stanie macierzystego obiektu, o jego potrzebach i problemach.

Duże nagromadzenie mikro kropelek wody w jednym miejscu pola magnetycznego (biopola), dodatkowo, gdy są one

mocno obciążona zagęszczona materia, doprowadza do stanu krytycznego tego pola. W takiej sytuacji część biopola może oderwać się od macierzystej formy i utworzyć zbiór własny. W ten sposób powstają formy eteryczne, które nie biorą udziału, jako część składowa istot duchowych. Te formy eteryczne, są bardzo cenne dla człowieka. Dla przykładu, energia życia (prana) posiada formę eteryczną, której źródłem są komórki roślinne.

Przedstawiłem ogólne zasady, które dotyczą ewolucji człowieka we wszechświecie. W kolejnych publikacjach, postaram się zobrazować, cały ten, tak szeroko rozwinięty proces ewolucji sterowanej człowieka i astralu. Jak już napisałem, obie te dziedziny ewolucji wszechświata, posiadają wiele wspólnego i jedna bez drugiej nie może istnieć w tak wysoko rozwiniętej formie.

© Andrzej Struski de Merowing.